

[Lone Dybkjær]

mulighed for at etablere et udviklingselskab. Det er jo i overensstemmelse med, så vidt jeg har kunnet høre, hvad de andre ordførere har sagt, et oprindelig radikalt forslag og vor tankegang.

I modsætning til de tidligere forslag, vi har diskuteret, synes jeg, at dette forslag haster, fordi vi jo i øjeblikket er i den situation, at Københavns Havn stort set ingen investeringer kan foretage, under hensyn til at havnens skæbne er uvis.

Medens jeg mener, at Ørestaden såmænd godt kan stå sig ved at vente, synes jeg, vi skal arbejde med henblik på at få dette her færdigt så hurtigt som muligt. Dette indebærer ikke nødvendigvis, at vi kan få det færdigt i løbet af en uge, men at vi i hvert fald skal prøve på at speede op her.

Mit forslag til udvalgsarbejdet er selvfølgelig: Lad være med at bruge tid på Øresundsforbindelsen, men lad den hvile et godt stykke tid, og lad være med at bruge tid på Ørestaden, men lad også den hvile et stykke tid, idet vi arbejder roligt og stilfærdigt med det, og lad os så koncentrere os lidt om denne sag med henblik på at nå frem til et fælles resultat på dette felt.

Glønborg (KRF):

Havnen er en så væsentlig del af Danmarks hovedstad, at den endda indgår som halvdelen af navnet. Det er jo ikke tilfældigt, at det hedder København. Jeg synes, det er dejligt at konstatere, at vi har en havn, en havn, der virker, og en havn, der prøver at følge med tiden og de krav, der stilles. Der er jo sket meget, siden hin berømmelige biskop anlagde sin havn lige omkring den ø, vi befinder os på nu, og så til nu.

Fra Kristeligt Folkepartis side vil jeg gerne bekendtgøre, at tanken i det foreliggende forslag finder vi er rigtig. Der er jo lykkeligvis sket det, at havnen efterhånden er krøbet længere og længere derud, hvor skibene godt kan lide at blive betjent, og så går vi og har det lidt stille og fredeligt herinde i de midterste afdelinger. Man kan da udmærket godt forstå den aktive virksomhed og så blot med glæde konstatere, at man heldigvis har arealer og plads nok og koncentrerer sig om driften af de anlæg, der er i funktion, det, der er hovedsagen for havnen.

Derfor tror jeg, det er rigtigt, at vi prøver at lave en opsplnitning, sådan at vi sætter ét selskab til at drive denne vigtige erhvervshavn – og jeg

er helt enig med hr. Arne Melchior i, at det er næsten livsnødvendigt for dansk erhvervsliv, at vi bevarer Københavns Havn som en basishavn – og at vi så får et udviklingselskab, som virkelig kommer til at rumme nogle mennesker, som interesserer sig for den side af sagen: at administrere nogle virkelig værdifulde arealer.

Det var miljøminister Chr. Christensen, som kaldte Københavns Havn for et nationalt klenodie, og det er jeg faktisk enig med ham i at den er, og derfor fortjener arealerne her også virkelig at blive genstand for omsorgsfuld pleje og forvaltning. Så langt så godt.

Dernæst vil jeg gerne erklære mig 100 pct. enig med hr. Arne Melchior. Vi har været lidt uenige om nogle sager i dagens løb, men sådan er det jo. Vi er også af og til enige, og det er vi her.

Jeg vil også gerne pege meget kraftigt på § 5, stk. 3, og sige, at det kan regeringen ikke være bekendt. Regeringen kan ikke være bekendt at fremsætte et lovforslag, om hvilket juridiske eksperter siger, at det er brud på grundloven. Jeg ved da godt, at regeringen har nogle andre juridiske eksperter, som siger noget andet, og så kan vi få megen tid til at gå med at strides om det ene eller andet. Derfor er vi simpelt hen nødt til at have en løsning på det problem, og jeg tror faktisk, at nøglen til det ligger i noget af det, hr. Arne Melchior pegede på: Vi skal sikre, at erhvervshavnen får penge fra forvaltningen af arealerne, altså fra Udviklingselskabet. Og det skal ikke være noget løst sagligt med, hvad miljøministeren nu synes der kan blive tilovers, når vi har fået lavet de pæne grønne områder og andre kønne ting, som man også gerne vil bruge pengene fra Udviklingselskabet til. Her er vi altså nødt til at have sat en ordentlig og præcis og fast værdi på, som skal tilflyde selve Københavns Havn. Og jeg tror på, at det kan lade sig gøre.

Hr. Arne Melchior nævnte et eller andet med en fiksering af beløbet, måske pantebreve eller noget andet. Jeg skal ikke gøre mig klog på, hvilken metode der er den rigtige, men jeg mener, det er absolut nødvendigt, at vi får den metode beskrevet, og at vi får den ændring i lovforslaget. Så tror jeg, det kan blive til det rigtige for Københavns Havn, for københavnernes og for alle os andre, der opholder os her en del af tiden, og for alle de mange turister, som vi jo også skal have til at komme her.